

Σύγχρονες προκλήσεις (Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όπως είδαμε, οι αντικρουόμενες απόψεις σχετικά με τα ζητήματα που άπτονται καθαρά τής Εκκλησιαστικής Παράδοσης, συνεχίζεται ακάθεκτη και εντείνεται ιδιαίτερα όταν γίνονται συζητήσεις για σπουδαίες αλλαγές στα εκκλησιαστικά πράγματα. Είδαμε προηγουμένως ότι το ημερολόγιο αποτελεί κομβικό σημείο που δημιούργησε όχι μόνο τριγμούς αλλά αποσχιστικές τάσεις μέσα στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Πιο πρόσφατες συζητήσεις γίνονται σχετικά με τον υπό προϋποθέσεις δεύτερο γάμο κληρικών, την χειροτονία γυναικών, την προσέγγιση μεταξύ των Εκκλησιών κ.λπ.

Πλέοντας στην κοίτη της Ιστορίας, η Εκκλησία έχει χρέος να δώσει στον άνθρωπο ό,τι έχει ανάγκη για να τον εξαγιάσει. Δεν υπάρχει όφελος σε αγίους ιερείς μακριά από το πλήθος. Ούτε υπάρχει σωτηρία σε μια Εκκλησία συσχηματιζόμενη με το πλήθος. Η Εκκλησία είναι εν τω κόσμω, όχι όμως εκ του κόσμου.

Εφ' όσον μάλιστα οι αποφάσεις παίρνονται με δημοκρατικές διαδικασίες, δηλαδή με τη σύγκληση Συνόδων, το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που επενεργεί στις αποφάσεις των Ιεραρχών. Αυτές τις αποφάσεις οφείλει ο κάθε πιστός να τις σέβεται και να τις αποδέχεται. Βέβαια, οι Ιεράρχες είναι άνθρωποι και υπόκεινται σε σφάλματα, τα οποία μπορούμε να διακρίνουμε -και γιατί όχι;- να στηλιτεύσουμε. Όμως όταν μιλούμε για Σύνοδο, τότε όλες τις αποφάσεις βαρύνει η Αγιοπνευματική Ενέργεια (ή, για να καλύψουμε και την παραμικρή αμφιβολία, έτσι πρέπει να συμβαίνει).

Ο συνειδητοποιημένος χριστιανός, δεν είναι μειωμένης πνευματικής και νοητικής στάθμης. Ούτε ο πιστός είναι όμοιος με τον θρησκόληπτο ή τον μοιρολάτρη, όπως συχνά μας κατηγορούν οι άθεοι. Είναι άνθρωπος λογικός, καθ' όλα φυσιολογικός, μορφωμένος, κοινωνικός, με αίσθηση του χιούμορ και όλα τα γνωρίσματα ενός κανονικού ανθρώπου! Δυστυχώς για κάποιους, που νομίζουν ότι ο χριστιανός είναι λίγο ...χαζούλης!

Δυστυχώς ακόμη, για όσους δεν θέλουν ο χριστιανός να έχει άποψη! Και είναι

πολλοί. Καθείς από την πλευρά του. Ο άθεος γιατί όπως προείπαμε, θεωρεί τον χριστιανό πνευματικά ανώριμο· ο επίσης χριστιανός, γιατί θεωρεί τον εαυτό του αυθεντικότερο τη πίστη! Ο λαοπλάνος πολιτικός γιατί δεν θέλει αντίλογο στα απάνθρωπα σχέδιά του ...και πάει λέγοντας!

Όμως αδιανόητο είναι η ίδια η Εκκλησία να μην ακούει τη φωνή τού πιστού της μέλους. Γιατί το κάθε μέλος τής Εκκλησίας έχει φωνή και ρόλο. Και φυσικά έχει ανάγκη η Εκκλησία να ενσκήψει στα προβλήματά του και να εναρμονιστεί με τις σύγχρονες προκλήσεις, για να εξαγιάσει τον κόσμο. Η Παράδοση συνεπώς, επιδέχεται τροποποιήσεις, καθ' ότι ρευστή και κυλιόμενη μέσα στην ανθρώπινη Ιστορία. Όμως το Άγιο Πνεύμα είναι εκείνο που θα αποφασίσει και θα δώσει τη λύση σε όλα τα ζητήματα. Εμείς οι χριστιανοί, το μόνο που έχουμε να κάνουμε, είναι να προσευχόμαστε ώστε να υπάρξει ομόνοια ανάμεσα στο πλήρωμα της Εκκλησίας και όχι άλλα σχίσματα.

Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το Άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι. Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθην, Μήτηρ του Θεού· φύλαξόν με υπό την σκέπην σου. (Ευχή Αγ. Ιωαννικίου).

[Διαβάστε εδώ το πρώτο μέρος](#)

[Διαβάστε εδώ το δεύτερο μέρος](#)